

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Secchioni, Jos.; Oversadt paa Dansk af R. Soelberg.

Titel | Title:

L'amacchera onorata : Operetta comica, da rappresentarsi sul Regio Teatro Danese nel carnevale dell'anno 1764 = <<Den >>ærlige Amager Kone : et lystigt Musikalsk Skuespil til at opføres paa den Kongelige Danske...

Alternativ titel | Alternative title:

Den ærlige Amager Kone.

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : trykt hos Lars Nielsen Svare, 1764

Fysiske størrelse | Physical extent:

61 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

[JOS. SECCHIONI.]

DEN FÆRLIGE A-
MAGER KONE

1764

56-377

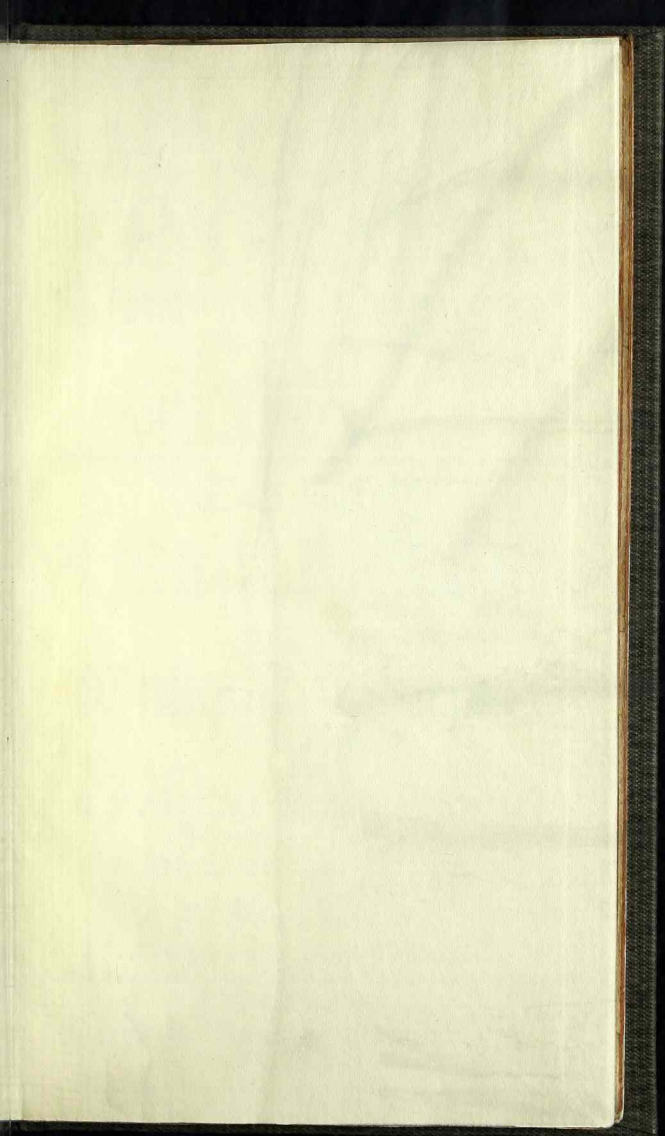
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

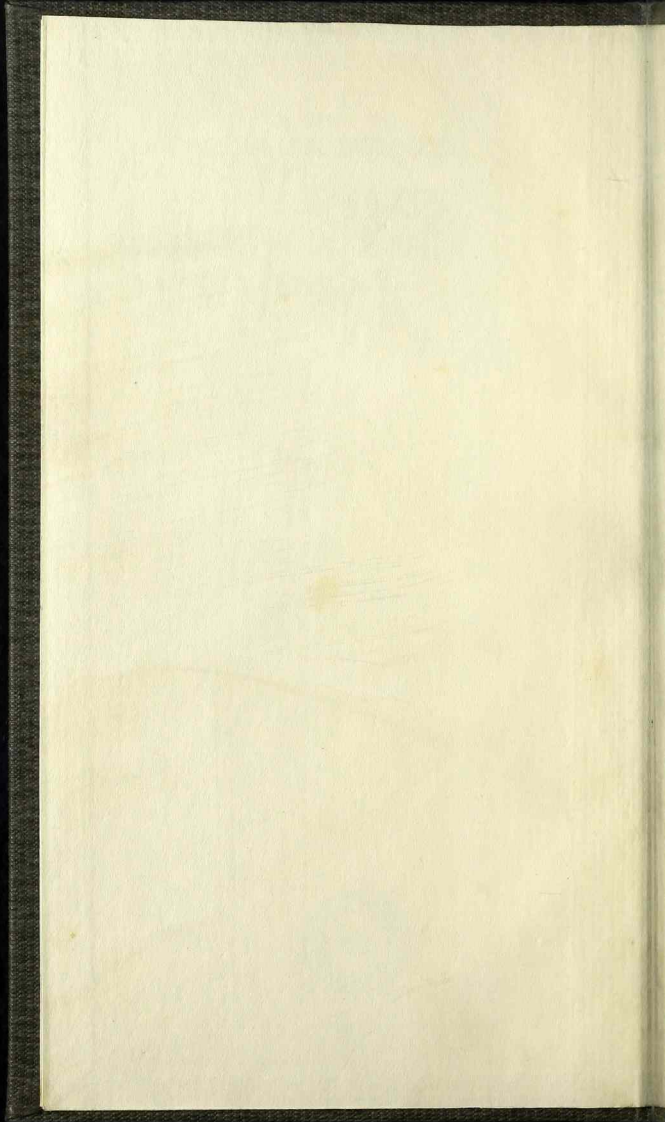

1 1 56 0 8 02392 9

+Rex

L' 56. 377
AMACCHERA
ONORATA.

Operetta Comica,

Da rappresentarsi

ful

Regio Teatro Danese,

nel carnevale dell' Anno 1764.

Den ærlige

Umager Kone.

Et lystigt

Musicalt Skuespil,

til at opføres

paa

den Kongelige Danske Skueplads,

i Begyndelsen af Aaret 1764.

Oversadt paa Dansk,

af

R. Soelberg,

Dandsere ved de Kongelige Skuespil.

Kjøbenhavn,

Trykt hos Lars Nielsen Svare.

Attori.

Metta, Moglie d' *Ulla*.

La Signora *Vittoria Galeotti*.

Ulla, Amacchero.

Il Signor *Antonio Boscoli*.

Don Marco, del Lago in Campagna.

Il Signor *Giuseppe Secchioni*.

Jens, Garzone di Mercante.

Il Signor *Giano Musted*.

Sardella, Servo di *Don Marco*, che non parla.

Contadini, e *Contadine*, che non parlano.

La Scena si rappresenta nell' Isola d' Amacchera,
e qualche parte del secondo Atto nella
Città, di Copenaga.

La Poesia è del Sigr. Giuseppe Secchioni.

Atto

Personerne.

Mette, Oles Kone.

Madam. Victoria Galeotti.

Ole. En Amager.

Monfr. Anton Boscoli.

Hr. Marcus, fra Soen paa Landet.

Monfr. Joseph Secchioni.

Jens, en Kræmmerdreng.

Monfr. Jens Musted.

Rechel, Tienere hos Hr. Marcus, som en taler.

Amager-Piger og Karle, som en taler.

Skuepladsen forestilles paa Den Amager; og noget af den Anden Part
i Kiøbenhavn.

Poesien er af Monfr. Joseph Secchioni.

Parte Prima.

Scena, I.

Orto ripieno di diverse erbe, carote, cavoli, &c. Da una parte la Casa di Ulla, dalla parte opposta due vacche, ed una piccola Amacchera, che le mugne, Due! Amacchere, ed Amaccheri cogliendo l' Erbe dall' orto, altri conducono via con piccoli carrucci la robba colta dall' orto, i quali, tutti, un poco dopo il Duetto, e l' aria di Ulla partono.

Metitta; ed Ulla.

Ull. **V**ia poltroni

Met. A lavorare;

Ull. Quanto val,

Non minacciare;

Se di nuovo il torni a fare,

Tu vedraj, se ti darò.

Met. Ed io all' ora del mangiare

Nient' affatto ti darò.

Ull.

Første Deel.

Første Scene.

En Have fuld af alle slags grønne Urter, Rødder, Raal, &c.
Paa den eene Side Oles Huus; paa den anden Side to
Køer, samt en lille Amager-Pige som malter dem; to Ama-
ger-Piger, og to Karle, som samler grønt i Haven, og fis-
rer bort paa Hiulbører, det som de har plukket i Haven;
hvilke alle gaaer bort lidet efter Duetten
og Oles Arie.

Mette og Ole.

Ole. **N**aah frisk, I doyne Kroppe.

Met. Hen, og arbejder;

Ole. Erue kuns ikke; Hvad gielder det,
hvis du gjør det nok engang, at
du skal faae, at see, hvad jeg skal
give dig.

Met. Og saa vil jeg slet intet give dig
at spiise.

Ull. Via, Cofaccio, lavora,
E taglia là quel cavolo,
Se nò, si guasterà,
Anderà al Diavolo.
Che? Di nuovo minacci, ribaldello?
Son stanco di soffrirti in casa mia;
Tu fai, quante n' hai fatte,
T' ho sempre perdonato;
E se qualcosa ancor mi torni a fare,
Io chiamo i sbirri, e ti farò legare.

Gli sbirri già t' aspettano,
Ti vogliono pigliar;
Al Tribunal ti menano
T' i senti esaminar:
Chi sei? *Son un Garzone.*
Ch' hai fatto al tuo padrone?
Per poco lavorar;
Signor, mi raccomando.
Ah furbo, disgraziato:
Fatelo riserar.
E poi senti lo strepito
Degl' Aguzzini rigidi,
Un pò di pan ti portano;
E in fin con un bastone
Cominciano, a menar.
Pietade, caritade.
D' un povero, d' un misero!
Briccone, a lavorar
Lasciatemi, slegatemi!
Nò, nò: devi crepar.

(parte.)
Sce.

Ole. Naah da, Knægt, vil du arbejnde, stier den Kaal af, hvis ikke saa bliver den fordærvet, og gaaer Sanden i Bold. Hvad? Truer din Næseviis paa nye? Nej jeg er fied af at have dig længere i mit Huus; Du veed hvor mange Løyer du har giordt, jeg har altid forladt dig dine Forseelser; Og hvis du kommer nu igien og gør det samme, saa skal jeg lade Rettens Betientere hendte, og lade dig binde.

Rettens Betientere bier allerede efter dig, de vil tage dig; De fører dig for Rietten, der bliver du overhørt: Hvem du er? Jeg er en Karl. Hvad har du giordt din Høsbonde? Jeg har arbejdet for lidet; Min Herre, jeg beder dem være mig gunstig. Aah din Stielin, dit Skarn; Lad ham blive indsluttet. Og siden vil du saa den haardhertede Arrestforvareres Allarm at høre, han bringer dig lidet Brød, og derpaa beaynder hand at mangle dig med en Bryal. Du beder ham da at have Medynk med en fattig Stakkel. Nej din Kieltring, du skal arbejnde. Lader mig dog være; slipper mig løs. Nej, nej, du skal døe.

(gaaer.)

Scena II.

Don Marco, e servo con panierà, e Metta.

Don M. Oh cara Amaccherina,
Mi fareste il piacere
Darmi delle carote, e delle rape!

Met. Quanti Scillin ne vuolè?

Don M. Cara, quanti volete.
(Oh quanto è mai bellina!)

(*da sé.*)

Met. Ecco per tre schillini;
E quest' erbe gli dò ancor per niente;
E acciò venga da me sempre a comprare,
Quattro carote ancor gli voglio dare.
(*mettendole nel paniero al servo.*)

Don M. Caretta, io vi ringrazio.
(*le vuol toccar la mano.*)

Met. Nò, nò, mi lasci stare.
(*ritirandosi.*)

Don M. Scusate vita mia;
Voi siete sì bellina,
Che fare almen non posso - - -
(*Le vuol toccar di nuovo la mano.*)

Met. Eh ben, che giuoco è questo?
Son Femmina, onorata,
Son Donna maritata;
E se le mani a se lei non terrà,
In qualche brutto imbroglio cascherà.

Don M. Eh via, non v' alterate.
Eccovi un scudo, acciò voi vi paghiate.

Met.

Anden Scene.

Hr. Marcus, og hans Tienere med en Kurb;
og Mette.

Hr. M. Aah min fiere lille Amagerkone, vil J gøre mig den Fornøjelse og give mig nogle Rødder, og Roer?

Met. Hvormange Skillinger vil J have for?

Hr. M. For saa mange som J vil, allerfiereſte. (Aah hvor er hun ſnuſt!)

(for ſig ſelv.)

Met. See der er for tre Skilling; Og jeg giver ham endog diſſe Urter for indtet; og for at hand ſkal altid komme og købe hos mig, ſaa vil jeg endnu give ham fire Buule-Rødder.

(hun lægger dem i Tienereus Kurb.)

Hr. M. Tak, fiere Moder.

(hand vil tage hende ved Haanden.)

Met. Nej, nej, lad mig være.

(hun gaaer tilbage.)

Hr. M. Om Forladelſe, mit Hierte; Hun er ſaa ſnuſt, at jeg ikke fand andet end

(hand vil igien tage hende ved Haanden.)

Met. Jh naah da, hvad er dette for Spøg? Jeg er et ærligt Fruentimmer og jeg er gift Kone; Og hvis hand ikke holder ſine Hænder hos ſig ſelv, ſaa vil det nok gaae ham galt.

Hr. M. Aah hvad! Bliv dog ikke vreed. See der er en Rigsdaler, nu fand hun betale ſig ſelv.

Met. Eccole il resto indietro.

Don M. Eh non lo voglio,
Il resto a voi lo dono.

Met. Eh eh, Signor, s' inganna.
Tenga, tenga il suo resto, io non lo voglio.

Don M. In collera anderò, se nol prendete.

Met. Vostri denar non vuò. Che pretendete?

(gli getta il resto in terra, e il servo lo raccoglie, senza esser osservato, continuando a mangiar le carote.)

Con chi crede di trattare?

La ringrazio, mio Signore,
La ringrazio del buon cuore;

Ma denari suoi non prendo,
Ite altrove a regalar.

S' all' amore far bramate,
In Città ne troverete

Belle, nobili, e garbate,
Ricche ancor, se le volete:

Voi capite, m' intendete,
Meco ben non c' è da far,

(parte.)

Scena III.

Don Marco, col Servo.

Don M. Oh quanto è mai bellina,
Benchè sdegnata sia;
Anzi gli dà vaghezza, e leggiadria.

Ma

Met. Der er det øvrige tilbage.

Hr. M. Eh! hvad! jeg vil ikke have dem. Resten giver jeg eder.

Met. Ha ja - min Herre, Men hand tager Jent. Tag, tag kun hans Penge, jeg vil ikke have dem.

Hr. M. Jeg bliver vreed, hvis J ikke tager dem.

Met. Jeg vil ikke have eders Penge. Hvad vil J vel have?

(Hun kaster Pengene paa Jorden til ham, og Tjeneren sanker dem uformærkt op, og bliver ved at spiise Snule-Rodder.)

Hvem tænker hand vel at have med at gjøre? Jeg takker dem min Herre, jeg takker ham for hans gode Hierte; Men jeg tager ikke hans Penge, hand maa gaae andensheds og gjøre Forærringer. Hvis hand vil skaffe sig Kiørestier, saa kand hand jo finde i Straden, baade denlige, fornemme, artige og riige, om hand vil have dem: Hand forstaaer mig nok? Der er intet at bestille med mig.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Hr. Marcus med hans Tjener.

Hr. M. Aah hvor er hun denlig, skønt hun var vreed; Ja hun var just derved baade yndigere og behageligere. Men hvad gjør du, Marcus?

Ma cosa fai, Sardella,
 Così sdrajato in terra?
 Dove son le carote, ch' ho comprate?
 Ehi parla. Non rispondi?
 L' hai tu forse mangiate?
 Ah ventraccio di Buove,
 Del Padron difonore.
 Vedete, che porcaccio:
 Ventisette carote, egl' ha mangiato,
 Come se fosse stato un pan pepato.
 Vattene alla malora,
 Tocco di Birbantaccio',
 Scherno del tuo Padrone,
 Capo di rapa, e Cavolo,
 Cagnaccio da pagliar.
 Se costui
 Mi fà montar la luna,
 A calci, a scappellotti
 Lo voglio sbattacchiar.
 Porco, rozzo villano,
 Asin, da cavalcar.

(parte.)

Scena IV.

Cortile.

*Un carro come sogliono usare gl' amaccheri, senza cavalli;
 alcuni sacchi pieni d' Erbe, ed alcuni sacchi voti, con
 alcuni cavoli, e carote sparse per terra.*

Jens, indi Metta, ed Ulla.

Jens. Vorria a Metta parlare,
 E non sò la maniera;

Temo

fel, saaledes udstrakt paa Jorden? Hvor
ere Guule-Rodderne, som jeg har kjoebt? Høy
tael. Svarer du indtet? Har du maaskee
ædt dem? Aah din Dre-Mave, du gjør din
Herre Skam og Spot. See engang den
Svinegel: Syv og tyve Guule-Rodder har
hand ædt, som det kunde have været en Ves-
berkage.

Gaae alle Ulykker i vold, din Kjelstring;
din Herre har Skam af dig, du
taassede Kaalhoved, du er saa dum
som en Hund. Hvis denne Knecht
kommer mig Galden til at løbe
over, saa skal jeg sparke og slaae
ham baade trum og lam. Dit
Sviin, din grove Tølper, du er
saa dum som et Asen.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

En Gaard.

En Vogn, som Amagerne bruger, uden Hefie; nogle Sæk-
ker fulde med Grønt, og nogle tomme, samt nogle Kaal-
hoveder og Guule-Rodder adspredte
paa Jorden.

Jens, derefter Mette, og Ole.

Jens. Jeg vilde tale med Mette, og jeg veed en,
hvorledes jeg skal bære mig ad; Jeg frygter,
at

Temo che in casa suo marito sia,
 E di me forse avrebbe gelosia.
 Ecco il carro coi sacchi
 Tornato dal mercato;
 Ecco quei sacchi voti
 Che in piazza hanno esitati;
 Se mai vien Ulla quì,
 Sò ben cosa farò:
 In questo sacco mi nasconderò;
 Così sta notte quand' Ulla in letto andrà,
 A Metta parlerò con libertà.
 Ma mi par, venga gente;
 Mi ferro immantinente.

*(si ferra nel sacco, e alla bocca di detto sacco
 si pone dei cavoli, che sono per terra,
 per uguagliare il detto sacco agl' altri.)*

Met. Eccoti Ulla mio la collazione;
 La voi drento nel carro, o nel giubbone?

Ull. Mettila drento al carro, in un cantone.
(va per alzare il Sacco dove è Fens.)
 Cospetto! questo pesa più di tutti,
 Nol posso al carro alzare;
 Voglio un poco di cavolo scemare.

Met. Vieni, t' ajuterò.

Ull. Scemar li voglio.

(Apri il Sacco.)

<i>Met.</i>	} a 2.	Oh poveretta me!	<i>(ritirandosi intimoriti.)</i>
<i>Ull.</i>		Oh poveretto me!	

Fens.

at hendes Mand er hjemme, og maaſtee vil
hand blive jalour over mig. See der ſtaar
Bognen med Sækkene, den er kommen fra
Torvet; Der ligger de tomme Sække ſom de
har udsolgt paa Torvet; Derſom Ole nu
kom, ſaa veed jeg nok hvad jeg vilde giøre:
Jeg vil ſkyde mig i denne Sæk; Saa fand
jeg i Nat, naar Ole gaar i Seng, tale med
Mette i Roelighed. Men mig synes at der
kommer nogen; Jeg vil ſtrax giemme mig.

(Hand kryber i Sækken, og ſtikker oven i ſamme,
nogle af de Kaal, ſom laae paa Jorden,
for at giøre denne Sæk ligesom de andre.)

Met. See der min Ole der har du din Froekoft;
Hvil du have den i Bognen, eller i Kommen?

Ole. Sæt den i Bognen i et Hjørne.

(Hand gaar hen og vil løfte Sækken op, ſom
Jens er i.)

Hillemænd! Denne er tyngere end alle de andre,
jeg fand ikke løfte den paa Bognen; Jeg vil
tage noget af Kaalen af den.

Met. Kom, jeg vil hielpe dig.

Ole. Jeg vil tage nogle derudaf.

(aabner Sækken.)

Met.] begge. [Aah hillemænd!

Ole.

(løber tilſide forſtrækkede.)
Jens.

Fens. Son nell' imbroglio.

Son qual merlo sbigottito,
Qual colombo imbrividito,
Che non sà, non sà che far.

Ull. Chì e costui nel sacco ascoso?
Forse è qualche tuo moroso?
Chi lo fè quà dentro entrar?

Met. Io vi giuro in fede mia,
Io non so, costui chi fia
Ah mi sento oh Dio mancar

Ull. Esci fuora, o quì t' ammazzo.

Fens. Ah foccorso ---

Met. Tu sei pazzo?

(tenendo Ulla.)

Fens. Nol lasciate.

<i>Ull.</i>	} a 3.	{	Sì lo voglio trucidar.
<i>Met.</i>			Per pietà lasciate andar.
<i>Fens.</i>			Quest' è l' ora di scappar.

(tenendo Ulla forte per le braccia.)

Sce-

Jens. Jeg er i Flugten.

Jeg er som en forvirret Kramsfugl i
Snaren, som en vilddfarende Due,
jeg veed en hvad jeg skal gjøre.

Ole. Hvem er den som er skilt i Sæf-
ten? Maaskee er det din Kiære-
ste? Hvem har ladet ham komme
deri?

Met. Jeg sværger jer til paa min Troe,
at jeg en veed, hvem hand er. Ach
Gud, jeg fornemmer at jeg faar ondt.

Ole. Herud, eller jeg slaer dig ihjel.

Jens. Ah hielp . . .

Met. Er du gal?

(Hun holder Ole.)

Jens. Slip ham ikke.

Ole.	] alle 3.	[Jo jeg vil dræbe ham. Jeg beder dig, lad ham gaa. (holdende Ole stærk ved Armeene.) Du er det Tid at løbe.
Met.		
Jens.		

Jen

Scena V.

*Strada in Campagna.**Jens solo.*

Oh poveretto me! son mezzo morto;
 M' ha pesto come l' uva;
 Maledetto bastone,
 Era sempre sul collo, e sul groppone.

Meschinel cosa t' han fatto?

Oh che cosa strana è questa!
 Quasi immobile quì resto;
 Non ho fiato da parlar.
 E il groppone! ah che dolore
 Mi fa quasi quì mancar.

(parte.)

Scena VI.

Sala rustica.

*Metta che lega mazzetti di viole, indi Don Marco
 travestito da Amacchero.*

Met. Smukke Piger vil J have
 Blomster paa jer Bryllups-Dag "
 Tael kun til mig, jeg skal lave
 En Bouquet, som smuk skal være
 Efter eders Velbehag.

Don M. Boun giorno, Metta mia.

Met. Buon giorno il Ciel vi dia. Cosa volete?

Don M. Scusatemi,

Met.

Femte Scene.

En Pandevey.

Jens allene.

Ah jeg stakket er halv død; Hand har slaet mig som jeg havde været en Meelsæk. Den forbandede Stok var mig altid paa Halsen og paa Ryggen.

Hvad har de dog gjort mig arme Karl? Ah hvilken en ulykkelig Hendelse! Jeg er gandske forbausset, jeg kand en trække min Nande saa at jeg knap kand tale. Og min Rng! aah hvor den svier, saa jeg er næsten færdig at daane.

Siette Scene.

En Bønde-Stue.

Mette som binder Blomster i Knipper, derefter Hr. Marcus forklæd som en Amager.

Met. Se nel di del Matrimonio,
Belle figlie, fior brainate,
Basta a me che lo dichiate,
Un bocchetto far vi voglio
Tutto garbo, e pien d'odor.

Hr. M. God Dag min kiere Mette.

Met. Gud give jer en god Dag. Hvad vil I?

Hr. M. Om Forladelse.

B 2

Met.

Met. Chi siete?

Don M. Voi non mi conoscete?

Met. Non vi conosco affè.

Don M. (Così va bene.)

(da se.)

Son Gianni quì del luogo;
Che se vi ricordate,
Allor quando la casa mia bruciò,
Che tutti miserabil' si restò.

Met. Ah sì, voi siete quello?
E perciò che volete?

Don M. Saputo ho che cercate d' un Garzone,
Se mi stimate buono,
V' offerisco il mio servizio.
Son uomo ch' ho giudizio,
E ho piacer fatigare;
Sò far il burro, e ancor sò feminare.

Met. Mio marito è sortito,
E senza lui, vedete,
Che disporre non posso;
Ma, se avete da far qualche faccenda,
Andate, e quando torna, io parlerò,
Tornate, e la risposta io vi darò.

Don M. Mi raccomando a voi, non vel scordate.
(Io quasi in porto sono.)

(da se.)

Met. Per voi bene farò; non dubitate.

(parte Don Marco.)

Sce-

Met. Hvem er J?

Hr. M. Kiender J mig ey?

Met. Nej, min troe, gjør jeg ikke.

Hr. M. (Det var brav.)

(for sig selv.)

Jeg er Jan her fra Byen ; Om J husker det,
da mit Huus brændte, at jeg med mine bleve
fattige.

Met. Jo, jo ; er det jer ? Og hvad vil J da ?

Hr. M. Jeg har saaet at viide at J søger om en
Karl ; Hvis J synes noget om mig, saa til-
byder jeg Jer min Tjeneste. Jeg er et stadigt
Menneske, og har Lust til at sluide og slæbe.
Jeg kand kjerne Smør, og jeg kand saae.

Met. Min Mand er gaaen ud, og uden ham, seer
J vel, kand jeg ikke afgjøre det ; Men dersom
J har noget at bestille imens, saa gaae, og saa
skal jeg tale med ham, naar han kommer hjem.
Kom saa siden igien saa skal jeg give jer Svar.

Hr. M. Jeg beder Jer da, at J ey glemmer det.
(Nu er jeg paa god Ven.)

(for sig selv.)

Met. Jeg skal mage det paa det beste for jer ; tvivl
kuns ikke.

(Hr. Marcus gaaer.)

Fu

Scena VII.

*Ulla, e Metta.**Ull.* Ebben i fior son lesti?*(in Collera.)**Met.* Son belli, accomodati,
Caro marito mio.*(gli va attorno per accarezzarla.)**Ull.* Eh via, lasciami stare.*Met.* Tu sei ancor sdegnato;
Sai pur che non hò colpa.*Ull.* Via, lasciamo da parre questi fatti.*Met.* C'è stato in questo punto
Gianni, ch'è qui del luogo,
Di voi a domandare.*Ull.* E cosa vuole?*Met.* M'ha detto, ch'ha sentito,
Che cercate un garzone,
E a voi si raccomanda;
Gl'ho promesso parlarvi,
E ho detto che ritorni,
Quando in casa farete;
E se vi piacerà, l'accorderete,*Ull.* Se è bon per la fatica, il prenderò,
Altrimenti un miglior ne prenderò.*Met.* Sei tu più meco in collera?*Ull.* Nò, Cara Metta mia, sei il mio tesoro.*Met.* Tu sei l'Idolo mio, che amo, ed adoro.

Sce

Syvende Scene.

Ole og Mette.

Ole. Naah da, er Blomsterne færdige?

(i Breebe.)

Mette. Ja, min kære Mand, de ere gandske tillævede.

(hun gaaer omkring ham, for at holde af ham.)

Ole. Aah hvad, lad mig være.

Mette. Du er vred endnu, og du veed dog at det er ikke min Skyld.

Ole. Lad os lade den Sag fare.

Mette. Nu var Jan her, som er her af Byen, og spurdte efter Jer.

Ole. Og hvad vil han?

Mette. Han sagde mig, at han havde hørt, at I søger om en Karl, og han beder om at komme til at tjene Jer; Jeg har lovet ham, at tale med Jer derom, og jeg har sagt ham, at han skulde komme igien, naar I var hjemme; Og om I synes om ham, saa fandt I fæste ham.

Ole. Dersom han duer til at arbejde, saa vil jeg tage ham, hvis ikke saa tager jeg en anden, som er bedre.

Mette. Er du mere vred paa mig?

Ole. Nej min kære Mette, du er min allerkiæreste Kone.

Mette. Og du er min allerkiæreste Mand, som jeg tillæveder.

Scena VIII.

Metta, ed Ulla, indi Don Marco, e Jems.

Ull. Ah Mettina, mie viscere amabile,
Che piacere mi recchi nel cor

Met. Ah Ullino gentile adorabile,
Per te solo hò nel seno l' ardor.

<i>Met.</i>	} a 2.	{	E crescendo ci va poco a poco
<i>Ull.</i>			Una gioja, un piacere, ed un fuoco,
		}	Che son Figli d' un tenero amor.

Met. Ecco che viene a noi Giannino,

Ull. E il mercantino cosa ha quì a far?

Don M. Mettina, che dite? Parlaste per me?

Met. Sì.

Jems. Io voglio vendetta solo con te.

(a Ulla.)

Sì.

Don M. Ah Metta vi prego.

Ull. Che cosa qui vuoi?

Ull. } a 2. { Contento non è.

(a Metta.)

Jems. } a 2. { (L' uccido in mia fè.)

(da se.)

Met.

Ottende Scene.

Mette, og Ole, derefter Hr. Marus og Jens.

Ole. Ach min lille Mette, jeg elsker dig som min Siel, hvilken Glæde er du for mit Hierte.

Met. Ach min kiære, lille, søde Ole, jeg elsker ingen anden uden dig.

Met.	} begge	{	Og der foreges meere og mere i mit Hierte, en Fornøyelse, en Glæde, og en Fririghed, som kommer af vores inderlige Kierlighed.
Ole.			

Met. Der kommer Jan hid til os.

Ole. Og den Kræmmere, hvad gjør han her?

Hr. M. Lille Mette, hvad siger J? taelte J for mig?

Met. Ja.

Jens. Det er kuns dig jeg vil hævne mig paa.

(til Ole.)

Jo, jo.

Hr. M. Aah Mette jeg beder Jer.

Ole. Hvad vil du her?

Ole.	} begge	{	Hand er ey endnu fornøyet. (til Mette.) Jeg skal min troe slaae ham ihjel.
Jens.			

(for sig selv.)

Met. Deh via non fate;
Omai vi placate,
Se nò, mi farete
Di duolo mancar

Don M. Oh questa è bella affè.
Deh via tralasciate,

Ull. Che vale se l' agguanto,
Lo faccio tombolar,

Met. Deh via fate la pace.

Jens. Sì vile lens non è.

Ull. Il primo esser non voglio,
Se il primo egli non è.

(a Metta.)

Dan M. Guardate quel mercante,
Che faccia di birbante.

(a Metta.)

Met. Finiamo tal scalpore,

Ull. Guardate quel tristaccio
Che orribile mostaccio.

Don M. Eh via plachi il furore.

(a Jens.)

Jens. Servo vostro son io.

(prendendo per mano Ulla.)

Ull. Vi fò l' istesso anch' io.

Jens.

Met. Alah hvad, lad dog være; Holder dog engang Fred, hvis ikke saa kommer I mig til at daane af Angest.

Hr. M. Alah dette er min troe artigt. Holder dog op.

Ole. Hvad gielder det, at hvis jeg faaer Kløer paa ham, saa skal jeg faae ham til at slaae Kaalbytter.

Met. Alah gjører da Fred.

Jens. Men Jens er ikke saa bange.

Ole. Jeg vil en være den første, naar hand en vil være den.

(til Mette.)

Hr. M. Men see engang den Kræmmere hvilket et gavtyve Ansigt.

(til Mette.)

Met. Lad os gjøre Ende paa denne Al-larm.

Ole. Men see engang den lumpne Knegt hvilken suur Tryne hand sætter op.

Hr. M. Stil dog jeres Breede.

(til Jens.)

Jens. Jeg er da jeres Tienere.

(giver Ole sin Haand.)

Ole. Der har I min igien.

Jens.

Ull.] a 2. { Son servo padron mio.
Jens.] { Son vostro servitore.

Met. Son piena di contento;
Sento brillarmi il core.

Don M. Anch' io lieto mi sento;
Sento brillarmi il core.
Via parlate,

Met. Di che?

Don M. Del mio affare.

Ull. M' ha parlato:
Io vi fò primo garzone,
La caparra ecco vi dò.

Don M. Vi ringrazio.

Jens. Mi rallegro.

(a Don Marco.)

Met. Ci ho piacer, consolazione,
Complimenti anch' io vi fò;
Fedeltà per il padrone,
Al lavoro l' attenzione.
Che trattar ben vi saprò.

Don M. Non pensate.

Jens. Dunque io - - -

Ull. Puol andare.

Jens. Dunque io vado.

Met.

Jens. } begge: Jeg er jeres Tienere.
Ole.

Met. Nu er jeg fornøjet. Nu hopper
mit Hierte af Glæde.

Hr. M. Og jeg er ogsaa fornøjet, saa mit
Hierte springer og af Glæde. Tael
nu.

Met. Hvor om?

Hr. M. Om min Sag.

Ole. Hun har sagt mig det. I skal bli-
ve min Avelskar. See der giver
jeg jer Fæstepenge.

Hr. M. Jeg takker jer.

Jens. Det er mig tiert for jer, at I faaer
Blads.

(til Hr. Marcus.)

Met. Det er mig en Fornøjelse, og jeg
vil og tage Deel i jeres Lykke; men
I maa være jeres Husbonde troe,
og flittig til at arbejnde, saa skal jeg
være god imod jer.

Hr. M. Tænk kun en derpaa.

Jens. Og jeg da : : :

Ole. I kand gaae jeres Vey.

Jens. Ja saa gaaer jeg da.

Met.

<i>Met.</i>	] a 4. [	Lei si vada a far squartar.
<i>Ull.</i>		
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Io di rabbia morirò.

Met. Mio padrone puol andare,
O se nò la manderò.

<i>Met.</i>	] a 4. [	Oh che gusto da scialare.
<i>Ull.</i>		
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Vendicare mi saprò.

Fine della prima Parte.

Parte

Met. }
 Ole. }
 Hr. M. } alle 4. } Gaae hand kuns hen og lad
 Jens. } } sig hænge op.
 } } Jeg doer af Harne.

Met. Hand kand gaae min Herre; hvis
 ikke, saa skal jeg vtiise ham Veyen.

Met. }
 Ole. }
 Hr. M. } alle 4. } Ah hvilke store Løyer.
 Jens. } } Jeg skal nok vtiide at hæbne
 } } mig.

Ende paa den Sørste Deel.

Anden

Parte Seconda.

Scena I.

Piazza di Mercato in Città varie Botteghe di Mercanti di panni, come ancora diverse baracche, con del formaggio, carni salate, e varie Donne con panierieri ripieni di porcellane, ed altre con trine ordinarie, e cintole, Alcune Amacchere con cestelli ripieni di polli, d'ovà, ed altre affisse a vendere erbe &c.

Metta sul carro a sedere; Ulla a piedi guidando i cavalli, Don Marco con due botticini pieni di latte sulle spalle, il quale, per timor, di non esser Conosciuto, tiene il capello quasi sopra il naso.

<i>Met.</i>	} a 3.	[Che mercato ben provisto. Comprator', se genio avete, V'afficuro, troverete Quel che mai si può bramar.
<i>Ull.</i>		
<i>Don M.</i>		

Met. Se la crema voi volete,
A buon prezzo l'averete;
A buon prezzo la vuò dar.

Don M. Padrone, poss'io andare,
I cavalli alla stalla a governare?
(Così con tale scusa esimersi potrò;
E allora conosciuto non farò.)

Ull. Sì, vanne. E tu Mettina,
Procura vender ben questa mattina:
La crema una misura

Anden Deel.

Første Scene.

Et Torv i Staden, Klædefræmmer-Boeder, samt og anskillige Bænke med Ost, salted Kiøb, og adskillige Koner, med Kurve fulde af Porcellin, og andre med Snørebaand, og Kaardegehæng. Noale Amagerkoner med Kurver fulde af Høns ogæg, og andre som sidder og sælger Urter, Kaal &c.

Mette siddende paa Bognen; Ole til Guds som fører Hestene, Hr. Marcus med to Bægere fulde af Mælk paa Skulderen, samme af Frygt for at blive kiendt, sætter sin Hat næsten ned paa Næsen.

Met.	} alle 3.	} Hvilket et vel forsynet Torv. Kiøbmænd, har I lyst, saa værer forsikrede, at I skal finde alt hvad man nogen Tid l'and forlange.
Ole.		
Hr. M.		

Met. Vil I have Fløde, saa skal I faa godt Kiøb; Jeg vil sælge den for billig Pris.

Hr. M. Hosbonde, kand jeg gaae hen og soere Hestene i Stallen? (Saa kand jeg med denne Undskyldning slippe bort; Og saa bliver jeg ikke kiendt af nogen.)

Ole. (for sig selv.) Ja gaae kuns. Og du Mette see til at du sælger vel i Dag: En Pot af Fløden kand du sælge for
 C aarre

Vendila otto schillini;
 Dei cavoli verzotti
 Un broccolo un schillino;
 Le Carote, e le rape
 Dalle per quanto voi, non m' imbarazzo;
 Ma i Fiori io voglio otto schillini il mazzo.

Ci rivedremo subito,
 Men vado, e poi ritorno,
 Un poco vado attorno,
 La roba per comprar:
 Io vò pria dal Fornaro,
 Tu sai, per quel denaro;
 E compro il brandevino,
 E un pò di tabachino,
 E il Zucchero, e Caffè;
 E poi ce n' anderemo,
 E allegri un pò staremo
 Sta sera tutti trè.

Scena II.

Metta, indi Fens.

Met. Ecco un schillino d' erbe.

(a gente che vanno a comprare.)

Ecco un mazzo di Fiori.

Ecco la crema a voi.

Del latte? or velo dò,

E la buona misura ancor vi fo.

Fens.

aatte Skilling; Den unge Raal en Silling en Stok, Gule-Rodderne og Roerne, dem fand du sælge som du vil, det kier jeg mig intet om; Men, Blomsterne, vil jeg have aatte Skilling for Knippet af.

Vi seer hverandre snart igien, jeg gaaer, og kommer siden igien. Jeg vil gaae lidet omkring, og kiobe et og andet. Jeg gaaer først til Bayrens; Du veed, om de Bengers; saa kiober jeg Brændevin, og lidet Tobak, og Sukker, og Caffe; Og saa vil vi kiore hiem, og forlyste os lidet i Aften, alle Tre.

(gaaer.)

Anden Scene.

Mette, derefter Jens.

Met. See der er for en Skilling Urter.

(til Folket som kommer og kiober.)

See der er et Knippe Blomster. Der har i Gløde. Vil I have Mælk? nu skal jeg give jer, jeg skal endog maale jer vel.

Jens. Oh buon giorno Mettina.
(con sacca sotto il braccio.)

Met. Eccovi delle rape una dozzina.
(non bada a *Jens.*)

Jens. Mettina vi saluto

Met. Non ho più latte, l' ho tutto venduto.

Jens. Mettina, io vi son servo.

Met. Io vi saluto.

Jens. Mi spiace quell' azzion che mi faceste,

Met. Ebben cosa vorreste?

Jens. Niente, niente. Deh via non v' alterate.
Cara, se nol sdegnate?

(apre la sacca.)

Per amor mio pigliate:

Questo pezzo di stoffa io vi regalo,

Vi farete qualcosa a vostro gusto;

Serve per due corsetti, e per un busto.

Met. L' Amacchere non portan simil cose.
Per qual motivo ciò mi regalate?

Jens. Prendetela; che poi - - -

Met. Voi v' ingannate.
Rendetela al Padron, meglio farete.

Jens. Io ve la butto qui.

Met. Rendetela al Padron; non c' intendete?

Jens. Metta, cospetto!
Corpo del Diavolo!
Non la volete?
Mi deridete?

Jens. Aah god Dag lille Mette.

(med en Pose under Armen.)

Met. Der har I tolv Koer.

(hun seer ikke til Jens.)

Jens. God Dag Mette.

Met. Jeg har ingen Mælk, den er solgt alt sammen.

Jens. Hendes Tienere, lille Mette.

Met. Haa haa, god Dag.

Jens. Det gjør mig ondt, det I gjorde mig hiemme hos jer.

Met. Hvad vil I vel da?

Jens. Intet, intet. Bliv dog ikke vreed. Kiære, dersom I ikke forsmager det?

(aabner Posen.)

Tag det for min skyld: Jeg forærer jer dette stykke Stof, I kand gjøre jer noget deraf, hvad I lyst. Der er til to Trøyer, og et Livstykke.

Met. Amagerkonerne bær ikke saadant Tøj. Hvorfor forærer i mig dette?

Jens. Tag det kuns, siden : : :

Met. I tager fejl. Giver jeres Husbonde det igien, det bliver nok saa godt.

Jens. Jeg kaster det her til jer.

Met. Giver jeres Husbond det igien; Hører I intet?

Jens. Mette, men Hillemand! For Djevelen! Vil I ikke have det? Leer I mig uud? Dersom jeg en hæbner mig,

Se non mi vendico ;
 Ch'io fia impalato.
 Voi mi schernite?
 Basta ; Sentite :
 Vi pentirete
 In verità.

(parte.)

Scena III.

Ulla, e detta.

Ull. Giannin non s' è veduto ?

Met. Io non sò dove fia.

Ull. Sarà alla stalla ancora.
 Eh ben com' hai venduto ?

Met. Tutto : a riserva sol degli mazzetti.

Ull. Sai cosa devi fare ?
 Frattanto ch' io men vado a preparare
 La roba dentro al carro nella stalla,
 Gira per la Città un poco attorno,
 E guarda, se li puoi tutti esitare.

Met. Così pensato avea di voler fare.

Ull. Mettina, dammi, oh Cara, la manina.

Met. Prendi mio bene. Addio.

Ull. Addio Metta, t' asperro ; io mene vò.

(prende il resto dei cestelli.)

Met. Sì, vanne : che ancor io presto verrò.

mig, saa gid jeg maa blive hængt.
 Foragter I mig? Deter godt; men
 her: I skal i Sandhed fortryde det.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Ole og Mette.

Ole. Har du en seer Jan?

Met. Nej jeg veed en hvor hand er.

Ole. Hand er vel i Stallen endnu. Naah hvorledes
 har du solgt?

Met. Alting uden Blomster-Knipperne.

Ole. Beed du hvad du skal gjøre? Imens jeg gaaer
 og laver Eneyet til i Vognen, henne i Stallen,
 saa kand du gaae liden omkring i Byen, og see
 til at du kand affætte dem alle.

Met. Saaledes havde jeg og tænkt at jeg vilde gjøre.

Ole. Vilde fiære Mette giv din Haand.

Met. Der har du den, min fiære Mand, farvel.

Ole. Farvel Mette. Jeg bier siden efter dig; jeg
 gaaer.

(Hand tager de øvrige Kurve.)

Met. Ja, gaae: Jeg skal og strax komme igien.

Il mio Sposino
 E' pur buonino,
 Fedele ei m' ama,
 Sempre mi chiama
 La sua diletta,
 Il suo tesor.
 Ancor io l' amo,
 Gli porto affetto,
 Per lui nel petto
 Sento l' ardor;
 E del mio corè
 E' il possessor.

(parte.)

Scena IV.

Strada in Città.

*Don Marco vestito coi suoi propri abiti,
 indi Metta.*

Don M. M' è riuscito bene,
 Sbrogliarmi dal mercato;
 Se nò, qualcun m' avrebbe ravisato.
 Son stato per città per un mio affare;
 Per seguitar l' impresa, in questo punto
 A rivestirmi tosto voglio andare.

Ma Mettina più in piazza già non è,

(guardando drento la Scena opposta di
 quella d' onde vien Metta.)

Ne Seggiola, ne Sacchi più non v' è.

Met.

Min lille Mand hand er dog enegod, hand
 elsker mig oprigtig, hand kalder mig
 altid hans Allerkiereste, og hans
 Rigdom, og Skat. Jeg elsker ham
 ogsaa, og jeg holder saa meget af
 ham, jeg elsker ham af mit inderste
 Hierte; og han eyer mit Hierte.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

En Gade i Byen.

Hr. Marcus klæd i sine egne Klæder, derefter
 Mette.

Hr. M. Det lykkedes mig godt, med at slippe fra
 Torvet; Hvis ikke, saa havde der nok nogen
 fiendt mig. Jeg har været i Byen, for at
 forrette noget; For nu at fuldføre mit Fore-
 tagende, saa vil jeg strax gaae hen og klæde
 mig om igien. Men Mette er en længere paa
 Torvet,

(Hand seer ud af den eene Side paa Skueplad-
 sen, og Mette kommer fra den anden
 Side.)

Der er hverken Stool, eller Sække meere.

Met. Signor, Comprar volete un mazzolino?

Don M. (Oh me meschino!)

(*mettendosi il Fazzoletto al viso per coprirsi.*)

Met. Che? vi sentite male?

Don M. Ho una flussione.

Met. Mi spiace in verità. Oh poverino.

Don M. (Che val, che mi conosce.)

Met. Dunque non vuol comprare un mazzolino?

Don M. Sì, datemelo quà; che cosa costa?

(*sempre con paura.*)

Met. Otto schillini vale, se il volete.

Don M. Eccovi otto Schillini, cara, prendete.

Ho una testa, che gira, che vola,
Che mi pare un molino da vento;
Una ruota nel cranio mi sento,
Che il cervello mi fa strittolar.

Una guancia mi duol, che m'uccide;
La flussione mi par che mi suoni,
Come fa nell' orecchie i mosconi,
Sussurrando mi fa delirar.

(*parte.*)

Scena V.

Metta sola.

Ho quasi tutti i fior' ancor venduto;
Un' altra giratina ancor farò;
E spero, in breve il resto venderò.

I unge

Met. Herre, vil hand kjøbe en lille Bouquet?

Hr. M. (Aah jeg Ulykkelige.)

(hand holder sit Tørklæde for Ansigtet, for at skjule sig.)

Met. Har hand ondt?

Hr. M. Jeg har et stærkt Flod.

Met. Det gjør mig i Sandhed ondt. Aah den arme Mand.

Hr. M. (Hvad gielder, at hun har kiendt mig.)

Met. Vil han da ikke kjøbe et lille Knippe Blomster?

Hr. M. Jo, giv mig det hid; hvad koster det?

(altid med Frygt.)

Met. Det koster aatte Skilling, og han vil have det.

Hr. M. Der har J aatte Skilling, min Kære, tag dem.

Jeg har et Hoved som svever, og løber rundt, det kommer mig for som en Beyrmølle; Jeg fornemmer ligesom et Hiul i min Bænde, som sønderknuser min Hierne. Min eene Kind gjør mig saa ondt at jeg maa døde; Og dette Flod linder for mine Ørne som det var Spiesfluer, saa at den Suusen er færdig at gjøre mig gal.

(gaaer.)

Femte Scene.

Mette allene.

Nu har jeg næsten solgt alle Blomsterne; Jeg vil endnu gjøre en lille Tuur, saa haaber jeg inderfort Tiid at sælge Resten.

Ch.

I unge Karle, hvem vil Blomster have?

Kommer, og kiøber Kieresten en Gave.

Hvem som vil have,

Kommer, og vælger;

Jeg altid sælger

For billig Priis.

(parte.)

Scena VI.

Jens solo, con sacca sotto il braccio.

Già che la Metta sempre mi disprezza,

L'ultima volta ancor voglio provare:

Questi Dammaschi quì le vuol donare;

Quì gli nasconderò,

(gli mette tra la camiscia, ed
il Corpetto.)

E quest'oggi di fuori men andrò.

(parte.)

Scena II.

Sala rustica in casa d' Ulla.

Metta, Ulla, e Don Marco a tavola.

M. Mangiamo con piacere, ed Allegria;

S'è tanto lavorato,

S'è tanto faticato,

Convien che il corpo ristorato sie.

Don M.

Chi vuol comprar de' belli mazzettini,
Giovani, per donare all' amorosa?

Chi vuol comprare,
Venga ad un tratto;
Sempre a buon patto
Li venderò.

(gaaer.)

Siette Scene.

Jens allene, med Posen under Armen.

Efterdi Mette altid foragter mig, vil jeg endnu
dog giøre det sidste Forsøg: Disse Damasker
vil jeg give hende; Jeg vil sfiule dem her,
(hand sætter dem imellem Besten og Skjorten.)

Og i Dag vil jeg gaae derud.

(gaaer.)

Syvende Scene.

En Bonde : Stue i Oles Huus.

Mette, Ole, og Hr. Marcus til Bords.

Ole. Lad os nu spise med Glæde og Fornøielse; Nu
har vi arbejdet og slæbt saa meget, saa vi bør
vederqvæge vores Legemer igien.

Hr. M.

Don M. Mettina, io vi saluto.

(beve.)

Met. Io vi ringrazio.

Ull. Dammi il pane Mettina.

Met. Ecco carino.

Ull. Io bevo alla salute di Giannino.

(beve.)

Met. L' istesso anch' io vi fò.

Don M. Ed io per tutti due beverò.

(beve.)

E per star maggiormente in allegria

Uu brindisi facciamo,

Ed i nostri bicchieri approssimiamo.

<i>Met.</i>	} a 3.	{	Frisk kommer klinker, vi vil
<i>Ull.</i>			her
<i>Don M.</i>			En SKaal med Lyst ud-
			drikke:

Met. Den for vor heele Slægtskab
er;

Os selv vi glemmer ikke.

Don M. Gid Alting efter Ænske gaaer,
Hvad vi os foretager.

Ull. Gid vi med Glæde leve maa
Paa vores gamle Dage.

Ull. Scusate, se più a tavola non resto:
Mi sento un poco stracco.

Men

Hr. M. Mette, hendes Skaal. (drikker.)

Met. Jeg takker jer.

Ole. Giv mig Brødet, lille Mette.

Met. Der min fiære Mand.

Ole. Jeg drikker din Skaal lille Jan. (drikker.)

Met. Og jeg ligesaa.

Hr. M. Og jeg drikker eders Skaal begge To. (drikker.)

Og for at vi kand ret gjøre os lystige, saa lader
os drikke en Skaal, og støde vores Glas til-
sammen.

Ole. Forlad, at jeg bliver en længere ved Bordet:
Jeg fornemmer at jeg er noget træt. Jeg vil
gaae

Men vado a riposare;
 Mettina dei osservare,
 Pria che tu venga in letto,
 Il fuocolar smorzare.
 E tu Giannino ancora,
 Pria che tu vada al letto,
 Che le bestie sian tutte governate.
 Buona notte vi dò. Non vel scordate.
 (parte.)

Met. Or or anch' io verrò.
 Non dubitate, non mel scorderò.
 (s' alza.)
 Giannino sia tua cura,
 Di far ciò ch' Ulla impose;
 A te mi raccomando, io mene vò.

Don M. Eccomi ai piedi vostri:
 (s' inginocchia.)
 A voi chiedo pietà.

Met. Eh via che fate?

Don M. Bella, gian nin non sono,
 Io vi chiedo perdono.

Met. Ah poveretta me.

Don M. Deh non gridate,
 Tacere, e m' ascoltate:
 Io son Marco del Lago, e per voi moro;
 E vi chiedo pietà del mio martoro.

Met. Ah dunque un mentitor malvaggio siete,
 E così l' onor vostro mantenete?
 Vedere, in qual cimento
 Una donna onorata ora mettete?

gaae hen at hviile mig ; Lille Mette du maa
 passe paa, førend du gaaer til Sengs, at sluk-
 ke Ilden paa Hørstædet. Og du og Jan, see
 til, førend du lægger dig, at Creatureerne bli-
 ver rogtede og foerede. God Nat. Glem
 det ikke.

(gaaer.)

Met. Nu skal jeg og strax komme. Frygt kunns en,
 jeg skal ikke glemme det.

(hun staaer op.)

Lille Jan, hav du Omsorg for, at gjøre det, som
 Ole sagde dig ; Jeg beder dig derom. Nu
 gaaer jeg.

Hr. M. See her ligger jeg for jeres Fodder.

(falder paa Knæ.

Jeg beder at I vil forbarme jer over mig.

Met. Hvad, hvad ? hvad gjør I ?

Hr. M. Min Deylige, jeg er ikke Jan, og jeg beder
 jer om Forladelse.

Met. Aah jeg arme Kone!

Hr. M. Jeg beder jer skriig dog ikke, tie stille, og hør
 mig : Jeg er Marcus fra Soen, og jeg doer
 af Kiærlighed til jer. Og jeg beder jer om
 Medynk med min Smerte.

Met. Aah saa er I da en slem Løgnere ; Og holder
 I jer en jeres Vre Kiærere ? Seer I vel i hvil-
 ken en Kniibe I bringer nu en ærlig Kone udi ;
 D Hvis

Se il marito , e la gente ciò sapranno ,
D' accordo al' fatto allor mi crederanno.

Don M. Eh via, per carità, pria riflettete - - -

Met. In casa mia stanotte non farete.

Don M. Di duolo io moriro.

Met. (Sò ben cosa farò :

Al mio marito gli troverò scusa ,
Ch' egli buono non è per le faccende ,
Così senza scoprirlo , fuori andrà ;
Ed il suo , e l' onor mio si salverà.)

Scena. VIII.

Jens, e detti.

Jens. Buona sera Mertina.

Met. Ah poveretta me, son rovinata.

Partite, andate, andate,

O vi fracasso l' ossa di legnate.

Don M. (Che tu possa stiattar, tu sia impalato;
Ero sul buono, ei m' ha tutto guastato.)

Jens. Prendete queste stoffe, io ve le dono,

Met.

Hvis min Mand og mine Folk faaer dette at
viide, saa maatte de troe at jeg var lige god
med jer heri.

Hr. M. Aah naah da, hav Medlidenhed, betænk
først : : :

Met. I skal ikke blive i mit Huus i Nat.

Hr. M. Jeg døer af Sorg.

Met. Jeg veed nok, hvad jeg skal gjøre; Jeg skal
finde paa en Undskyldning for min Mand, at
hand en er duelig til at gjøre sit Arbejde; saa
fand hand saaledes komme herfra, uden at
blive røvet; og hans og min Vre fand blive
frelst.

Ottende Scene.

Jens og de forrige.

Jens. God Aften lille Mette.

Met. Aah jeg arme Stakkels, jeg er ulykkelig! Gaar,
gaaer, jeres Bø, eller jeg skal slaae jer Ar-
me og Been i tu.

Hr. M. (Gid du maatte styrte, og faae en Ulykke;
Nu var jeg paa god Bø, og hand har fordær-
vet mig heele Leegen.)

Jens. Tag dette Tø, jeg giver jer det.

Met. Rendetele al Padrone,
Che a lui ciò s' appartiene.
E se coltiverete un simil vizio,
Vi troverete in qualche precipizio.

Scena Ultima.

Metta, Jems, e Don Marco, poi Ulla.

Met. Vel' ho detto tante volte,
Che regal' verun non prendo;
Se volete far l' amore,
L' Onor mio per or non vendo:
Fuor di quà potete andar.

Jems. Perdonate dell' ardire,
Se v' offesi a regalare;
Io mi sento, oh Dio, morire.
Non vi state a riscaldare,
Ma lasciatemi parlar.

Don M. Che creanza nella notte
A venir dà paesani,
Coi regali nelle mani?
Ed' a mal non s' ha a pensar?

Met.

Met. Giv jeres Husbonde det, thi det hør ham til.
Og hvis I bliver ved i denne Last, saa vil I
engang komme i stor Fortred.

Sidste Scene.

Mette, Jens, og Hr. Marcus, derefter
Cle.

Met. Jeg har sagt jer det saa tidt, at jeg
slet ingen Forcæring tager imod;
Og hvis I vil have en Kixæreste,
saa sælger jeg en min Vre for Pen-
ge: I kand strax gaae ud herfra.

Jens. Forlad mig min Dristighed, der-
sømt jeg har fortørnet eder med
min Forcæring; Saa gjør det mig
hierteligen ondt. Bliv dog en saa
vreed og forbittred, men lad mig
tale.

Hr. M. Hvad er dette for en Artighed at
komme til Bønderne om Natten,
med Forcæring i Hænderne?
Skal man en tænke ilde derom?

(til Mette.)

Met. Ancor voi, fuor ve n' andrete;
Che se 'l dico a mio marito,
E resister se vorrete,
Vi comincia a bastonar.

Don M. Non sono un ladro,
Non son Birbante.

Met. Che petulante.

Jens. Che poco garbo
Con un mercante
Così trattar?

Met. Oh me meschina!
Per il timore
Non sò che far.

Jens. Cara Mettina.

Don M. Or la fò bella.

Met. Ah meschinella.

(piange.)

Jens. Deh non piangete;
Io mene vado,
Mai più non torno.

Don M.

Met. I skal ogsaa gaae herud fra. Thi
dersom jeg siger min Mand det,
og I gjør ringeste Modstand, saa
vil hand nok prygle jer.

Hr. M. Jeg er jo ingen Tyv, jeg er jo
ingen Skielm.

Met. Hvilket et uforskammet Menni-
ske!

Jens. Det er kunns liden Hoflighed, at
holde slikt et Huus med en Krcem-
mere?

Met. O jeg Ulykkelige! Af Frygt veed jeg
en hvad jeg skal gjøre.

Jens. Kiære Mette.

Hr. M. Nu skal jeg have Løyer.

Met. Aah jeg stakkels Kone!

Jens. Græd dog en, jeg gaaer min Vey.
Jeg skal aldrig komme her meere.

Don M. Felice notte
Gli vuol augurar.

Met. Ah se avete core in petto,
La mia pena misurate,
S' ho ragion di lagrimar.

Don M. Dalla rabbia, e dal dispetto
Io mi sento divorar.

Met. Via partite, fuori andate,
Quante volte ve l' ho detto!
Qui volete ancor restar?
Ah che pena, ahimè che affanno!
Ah mi sento, oh Dio, mancar.

Un Oh quanto strepito!

*(con camisciola bianca, e berretto
bianco in capo.)*

Oh maledetto!
Con la mia moglie?
In sù quest' ora?

Met. Quando partiste,
Quà drento entrò.

Don M.

Hr. M. Jeg vil ønske ham en god Nat.

Met. Ach dersom I har et ærligt Hierte
i jeres Bryst, saa tænke hvor stor
min Sorg maa være, og om jeg
har Aarsag til at græde.

Hr. M. Jeg maa synse, ja briste af Har-
me.

Met. Gaae bort, gaae ud af Huuset,
hvor mange Gange har jeg nu sagt
jer det, vil I endnu blive her læn-
gere? Ah hvilken Sorg og Be-
døvelse for mig; ach jeg besvæ-
mer.

Ole. Hvad er dette for en Allarm?

(Med en hvid Trøje, og en hvid Nathue paa.)

Ah du forbandede Knekt! Er du hos
min Kone? Paa denne Tid?

Met. Da du gik, saa kom ham herind.

Don M. Che presunzione.

(ad Ulla.)

Met. Che impertinente.

Ull. Che ribaldone.
Che scellerato.

Fens. Ecco di nuovo
Ci son cascato.

Ull. Fuori birbante;
Doman buon' ora
Ti citerò.

Met. Sappiate - - -

Ull. Che dite - - -

Met. Che Gianni - - -

Don M. Tacete.

(a Merta.)

Fens. Men vado.

Ull. Vanne in malora,
Non sei partito?
Aspetta pure:
T'aggiusterò.

Met.

Hr. M. Hvilken Iudbildning.

(til Ole.)

Met. Hvilket et dumdriftigt Menneske.

Ole. Hvilken en skamløs Knekt. Din
Skiesm.

Jens. Nu er jeg paa nye i Flugten igien.

Ole. Herud din Kieltring, i Morgen til-
lig skal jeg lade dig stevne.

Met. Du maa vilde . . .

Ole. Hvad siger du . . .

Met. At Jan . . .

Hr. M. Tie dog stille.

(til Mette.)

Jens. Jeg gaaer.

Ole. Gaae alle Ulykker i Bold, er du en
gaaet endnu? Saa bide da lidet saa
skal jeg nok bøsse dig.

Met.

Met.

(Anch' il garzone
Quel mio Padrone

(da se.)

Fuor caccierò.)

Ull.

Non hò soggezzione;
Subito Fuora
Ti ferrerò.

a 4.

Dou M.

In un cantone;
Tosto mi spoglio
E mene andrò.

Fens.

Per un milione,
Se ancor mi chiama;
Più non verrò.

FINIS.

Alle 4.	Mette	{ (Og den Karl skal min Husbonde ogsaa jage ud.)
	Ole.	{ (for sig selv.) Jeg er ikke bange, jeg skal strax faae dig herud.
	Hr. M.	{ Jeg skal strax gaae hen i en Krog, og klæde mig om.
	Jens.	{ Jeg vil ikke for en Million, om de og kaldte paa mig kommer her meere.

Ende.

